

פרוטוקול ישיבת הוועדה המקצועית של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות

שהתקיימה ביום שלישי ה-2 בספטמבר, 2025, בשעה 9:00

באמצעות אפליקציית זום.

(סופי)

דיון בהצעה לתיקון תקן חשבונאות מספר 18 דיווח כספי על ידי בתי חולים ציבוריים וקופות

חולים

1. היו"ר מציין כי בישיבה הייתה אמורה להיות הרצאה של חבר ועדה¹ לגבי שיטת השווי המאזני, אך בשל היעדרותו ההרצאה נדחתה לשיבה הבאה. מציין כי בישיבה יימשך הדיון מהישיבה הקודמת בעניין הוצאות הפנסיה של בתי החולים הממשלתיים. מוסיף כי צדיק ביצעה מחקר בנושא ויש שינויים לעומת ההחלטות שהתקבלו בישיבה הקודמת.
2. משתתף² מציין כי הוקם צוות ייעודי לדון בתקן חשבונאות מספר 18 (להלן-תקן 18) כדי להמליץ אם תקן 18 נחוץ ואם יש לשנות את המתכונת שלו וכדי לגבש עמדה בעניין סעיף 17-הטבות עובד הממומנות על ידי מנהלת הגמלאות בבתי חולים הממשלתיים (או בתי חולים בשליטת קופות חולים) ובעניין סעיף 42. מציג שקף מרכז לגבי סוגי ההטבות בבתי החולים בהבחנה בין עובדים פעילים לבין גמלאים והגורם המממן של כל סוג הטבות. מוסיף כי הסוגיה העיקרית נגעה להטבות עובד שלאחר פרישת העובד לגמלאות, שאותם מנהלת הגמלאות מממנת כגון פנסיה תקציבית, מענק שנים עודפות ומענק יובל. מוסיף כי כאשר העובדים הם פעילים מענק יובל לדוגמה משולם על ידי בית החולים, אך מענק יובל משולם לגמלאים על ידי מנהלת הגמלאות במישרין. מציין כי קופת חולים כללית הצטרפה לדיונים לקראת סופם והתברר כי קופת חולים כללית היא תאגיד אחד שמאגד גם את בתי החולים שבשליטתו. מוסיף כי בביאורים לדוחות הכספיים ניתן גילוי לגבי נתונים כספיים של כל בית חולים בנפרד. מציין כי למרות שהגורם המממן הוא קופת חולים כללית, אין עסקה עם בעל שליטה בין בתי החולים לקופת החולים כי מדובר בתאגיד אחד. מציין כי בבתי החולים הציבוריים, הטבות העובד ממומנות במלואן על ידי בית החולים – הן לעובדים פעילים והן לגמלאים. מוסיף כי אחת הנקודות המרכזיות הייתה לבחון אם סעיף 17 לתקן 18 הוא נאות וההטבה שהמדינה (מנהלת הגמלאות) נותנת לבתי החולים הממשלתיים היא בכובע של בעל שליטה ולא תקצוב. מציין כי הדרישה של סעיף 17 לתקן 18 היא להכיר בהטבות עובד כאלה כהוצאה כנגד קרן הון/נכסים נטו (מתוך ראייה שמדובר בהטבה שניתנה על ידי בעל שליטה). מציין כי אחת המטרות הייתה לבחון עובדתית עם נציגי משרד הבריאות (אלה האחראים על בתי החולים ואלה האחראים על קופות החולים) אם מדובר על חלק מהתקצוב שמקומו בדוח על הפעילויות. בדעה כי הפרמטר החשוב ביותר לביצוע בחינה זו

¹ ההתייחסות היא לחבר ועדה או לחברת ועדה

² ההתייחסות היא למשתתף או למשתתפת

הוא שמדד יום האשפוז הוא אחיד לכל בתי החולים הציבוריים (הן הממשלתיים והן לא ממשלתיים) והמשמעות היא שמדובר על הטבה נוספת שניתנת רק לבתי החולים הממשלתיים. מוסיף כי מאחר שההטבה ניתנת רק לבתי החולים הממשלתיים, המשמעות היא שמדובר על הטבה שניתנת על ידי המדינה בכובעה כבעלת שליטה ולא מענק שניתן על ידי המדינה כריבון או כרגולטור או כמענק ממשלתי. מציין כי לגבי הצורך בתקן 18, הייתה תמימות דעים של נציגים של רואי החשבון המבקרים, של הרגולטור ושל נציגי המדווחים כי תקן 18 הוא שימושי, ראוי, מאפשר השוואתיות ורלוונטי למרות שמדובר בתקן ותיק יחסית ומאוד מפורט. מוסיף כי המלצת הצוות היא להשאיר את תקן 18 על כנו ולדון בתיקונים הנדרשים לשני סעיפים. מציין כי היו"ר השתתף בישיבת הסיכום ושמע את העמדות שהובעו. מוסיף כי צדיק שלחה מסמך נפרד לגבי התיקונים הדרושים לתקן 18. מציין כי התיקון לסעיף 42 בנספח א לתקן 18 הוא פשוט. מוסיף כי בעת פרסום תקן חשבונאות מספר 39, בוצע תיקון לסעיף 42 בנספח א. מציין כי סעיף 42 לנספח א עוסק בהטבות עובד שהן באחריות בית החולים ובגינן קיימת התחייבות אקטוארית בדוחות הכספיים של בית החולים (לדוגמה מענקי יובל לעובדים פעילים). מציין כי תקן חשבונאות מספר 39 קובע כי לגבי מדידות מחדש של התחייבויות אקטואריות (כלומר התחייבות שאינה נמדדת לפי שיטת הסגירה) קיימת בחירת מדיניות חשבונאית שיש ליישמה באופן עקבי – זקיפה של המדידות מחדש לרווח או הפסד או זקיפה לרווח כולל אחר. מציין כי הייתה הבנה שגויה של סעיף 42 בחלק מהמקרים כאילו ניתן לזקוף את כל השינוי בהתחייבות האקטוארית (כולל עלות שירות שוטף) ולא רק את המדידות מחדש לרווח או הפסד או לרווח כולל אחר. בדעה כי יש להבהיר כי בחירת המדיניות החשבונאית היא רק לגבי רכיב המדידות מחדש כפי שקובע תקן חשבונאות מספר 39. בדעה כי מדובר על תיקון שהוא פשוט יותר.

3. המשתתף מציין כי לאחר הדיונים בצוות, יקרת שבח וצדיק העלו סוגיה עקרונית יותר לגבי סעיף 17 לתקן 18 הקובע כאמור שיש להכיר בהוצאות כנגד ההון בגין הטבות עובד מסוימות שהמדינה או קופת החולים משלמת עבור העובדים של בתי החולים שבשליטתם. מציין כי קיים חוסר עקביות מסוים בין דוחות כספיים של בתי חולים לבין חברות פרטיות שבעל השליטה מממן את הטבות העובד, מאחר שבהתאם לתקן 39 (וגם בתקינה הממשלתית וב-IFRS for SME) חברות פרטיות יכולות להכיר בהוצאה בגין הטבות עובד כאלה, אך הן אינן מחויבות לכך. מציין כי הסוגיה היא אם יש להשאיר את חוסר העקביות או שיש ליצור עקביות בין בתי החולים לחברות פרטיות ולמשרדי ממשלה. מוסיף כי סעיף 17 לתקן 18 הוא נאות שכן הוא מאפשר השוואתיות בין בתי חולים שונים. מוסיף כי בדיונים ציינו נציגי קופת חולים כללית כי קיימת חשיבות רבה להשוואתיות בדוח על הפעילויות וכי בתי החולים הממשלתיים אינם מכירים בהוצאה בגין הטבות עובד אלה בדוח על הפעילויות (אלא זוקפים ישירות להון בדוח על השינויים בנכסים נטו וזאת למרות תקן 18) וכתוצאה מכך קיימת הסתייגות של רואה החשבון המבקר. מציין כי לכאורה בתקינה הישראלית לחברה פרטית אין חובה להכיר בהוצאה במקרה כזה. מבקש מצדיק לסקור את התקינה החשבונאית בנושא.

4. היו"ר שואל אם המונח "מדידות מחדש" הוא מונח מוגדר. צדיק משיבה כי קיימת הגדרה למונח "מדידות מחדש" בתקן 39.
5. משתתף אחר שואל אם רק בבתי החולים הלא ממשלתיים לא מוכרת הוצאה בדוח על הפעילויות. המשתתף משיב כי בתי החולים שאינם בבעלות קופת חולים כללית מכירים בהוצאות בדוח על הפעילויות ובהתחייבות במאזן. מציין כי בתי החולים של קופת חולים כללית אינם תאגידיים נפרדים ולכן ההוצאות וההתחייבות מטופלות ברמת התאגיד, תוך מתן נתונים כספיים לכל בית חולים בביאורים. המשתתף האחר מציין כי בבתי החולים של קופת חולים כללית אין למעשה קרן מאחר שמדובר בישות משפטית אחת. המשתתף מציין כי בתי החולים של קופת חולים כללית מתרעמים על כך שבתי החולים הממשלתיים אינם מכירים בהוצאה בהתאם לתקן 18 מאחר שהדבר מונע השוואתיות. המשתתף האחר מציין כי בתי החולים שרואי החשבון שלהם מסתייגים בחוות הדעת הם בתי החולים הממשלתיים מאחר שהם לא פועלים בהתאם לסעיף 17 לתקן 18. המשתתף מסכים.
6. המשתתף מזכיר שהדיון החל מאחר שהחשבונאי הראשי באגף החשב הכללי ביקש לבדוק איך ניתן להסיר את ההסתייגויות בדוחות הכספיים של בתי החולים הממשלתיים שבתחולת תקן 18.
7. משתתף נוסף שואל מי מחויב לפנסיה בחוזה מול העובד – בית החולים או המדינה/מנהלת הגמלאות. המשתתף מציין כי החוזים לא נבדקו. חבר ועדה אחר מציין כי קיימים הסדרים דומים בחלק ממשרדי הממשלה ובהם המחויבות לפנסיה היא של מנהלת הגמלאות ישירות. מוסיף כי לא מכיר את ההסדרים של עובדי בתי החולים הממשלתיים.
8. המשתתף מסכים ומציין כי משרד ממשלתי אינו ישות משפטית נפרדת. מוסיף כי בסעיף 41 ב-39 IPSAS יש הוראה דומה לדרישות של IAS 19. מציין כי לטענת המשתתפים ממשרד הבריאות מדובר על מחויבות של מנהלת הגמלאות. המשתתף הנוסף מציין כי מדובר בשאלה משפטית שיש לקבל עליה תשובה שכן משפיעה על הדיון כולו. מוסיף כי סעיף 17 מנוסח באופן שמתייחס רק לתשלום בפועל המבוצע על ידי מנהלת הגמלאות ולא לגבי המחויבות. המשתתף מציע לקיים את הדיון בהנחה שהמחויבות היא של מנהלת הגמלאות.
9. חבר ועדה נוסף שואל אם בתי החולים של קופת חולים כללית עורכים דוחות כספיים. המשתתף מציין כי מדובר על ישות אחת ולכן אין דוחות כספיים נפרדים לבתי החולים של קופת חולים כללית, אך בביאורים לדוחות הכספיים של קופת חולים כללית ניתנים נתונים כספיים לגבי כל בית חולים.
10. צדיק מבקשת מהמשתתף לוודא עם נציגות משרד הבריאות האחראיות על הדיווח של בתי החולים הממשלתיים כי המחויבות המשפטית היא של מנהלת הגמלאות, אך בדעה שניתן לקיים את הדיון בהנחה שכך הדבר.

11. צדיק מציינת כי בתקן חשבונאות מספר 39 (תקינה ישראלית) נקבע כי "אם חברה אם מעניקה הטבות לעובדים של חברה בת אחת או יותר בתוך הקבוצה, והחברה האם מציגה דוחות כספיים מאוחדים, חברות בנות כאלה יכולות להכיר ולמדוד הוצאות בגין הטבות עובד על בסיס הקצאה הגיונית של ההוצאות שהוכרו בקבוצה." מוסיפה כי בדוחות הכספיים המאוחדים מוצגת מלוא ההתחייבות ומוכרת מלוא ההוצאה, אך בדוחות הכספיים של חברות הבנות אין חובה להכיר בהוצאות בגין הטבות עובד הממומנות על ידי החברה האם. מציינת כי הסעיף מבוסס על ה-IFRS for SME וגם לפי תקן זה החברות הבנות אינן נדרשות להכיר בהוצאות בגין הטבות עובד הממומנות על ידי החברה האם.

12. צדיק מציינת כי IAS 19 קובע שאם יש הסכם חוזי או מדיניות מוצהרת של זקיפת העלויות לחברות הקבוצה, יש לזקוף את העלות בהתאם להסכם או למדיניות האמורים בדוחות הכספיים של חברות הקבוצה. מציינת כי אם אין הסכם חוזי או מדיניות מוצהרת לזקיפת העלויות לחברות הקבוצה, הישויות האחרות בקבוצה צריכות בדוחות הכספיים הנפרדים או האינדיבידואליים שלהן להכיר בעלות השווה להפקדות שלהן שעומדות לתשלום בגין התקופה. מציינת כי בדקה מדוע IAS 19 מתיר למעשה לחברות בקבוצה לא למדוד את התוכניות האלה כתוכנית להטבה מוגדרת. מוסיפה כי בשנת 2004 תוקן IAS 19 לנוסח הנוכחי וקודם לכן נדרשו כל החברות בקבוצה למדוד את התוכנית ולהכיר בהוצאות כתוכנית להטבה מוגדרת. מציינת כי אם קיימות חברות בנות שתוכנית ההטבות לעובדים שלהן מנוהלת על ידי החברה האם, הן נדרשו להכיר בהוצאות כתוכנית להטבה מוגדרת עד לתיקון IAS 19. מוסיפה כי התיקון נועד לתת מענה לטענות לגבי קושי בהקצאה ומציאת בסיס מהימן כאשר התוכנית להטבה מוגדרת היא משותפת לכל חברות הקבוצה. מציינת כי ה-IASB שקל לטפל במקרים אלה כתוכנית מרובת מעסקים (דבר אשר היה מאפשר מדידה לפי תכנית להפקדה מוגדרת בחברות בנות), אך חלופה זו נפסלה. מציינת כי החלטת ה-IASB הייתה שיש למצוא בסיס סביר והגיוני להקצאה ולפיכך נקבע כי אם יש מדיניות מוצהרת או הסכם חוזי שבו נקבעה ההקצאה, יש להשתמש בו ובהיעדר מדיניות מוצהרת או הסכם חוזי החברות הבנות יכירו בהוצאה בסכומים העומדים לתשלום בכל תקופה. מציינת כי בבסיס למסקנות ניתן לראות התנגדות של אחד מחברי ה-IASB שטען כי אם החברות הבנות מיישמות IFRS בדוחותיהן הכספיים עליהן לטפל בתוכנית כתוכנית להטבה מוגדרת בדוחותיהן הכספיים בדומה לכל חברה אחרת.

13. המשתתף שואל אם ב-IAS 19 החברות הבנות יכולות גם לא להכיר כלל בהוצאה אם אין מדיניות מוצהרת או הסכם חוזי. צדיק משיבה כי הדרישה היא להכיר בהוצאות בעלות השווה להפקדות שלהן שעומדות לתשלום בגין התקופה, אך מאחר שבתי החולים אינם נדרשים לבצע הפקדות בגין הפנסיה לעובדיהם המשמעות היא שאם הם מיישמים את IAS 19, הם לא נדרשים להכיר בהוצאה כלל. המשתתף מחדד כי הוראות IAS 19 משמעותן היא שלא מבוצע חישוב תיאורטי של ההפקדות שהיו נדרשות מהחברות הבנות, אלא בפועל כמה הן נדרשו להפקיד.

14. המשתתף מציין כי קיים חוסר עקביות בתקינה מאחר ש-IFRS 2 ו-IAS 19 שניהם עוסקים בהטבות לעובדים ושני התקנים דנים במקרים שבהם יש הטבה ברמת הקבוצה וחברות הבנות אינן נדרשות לשלם. מציין כי ב-IFRS 2 (ובתקן חשבונאות מספר 24) חברת הבת נדרשת לבחון אם המחויבות לעובדים של החברה הבת היא של החברה האם או של החברה הבת עצמה. מוסיף כי בכל מקרה נדרשת הכרה בהוצאות ובהתאם לקביעת הישות האחראית ההוצאה תוכר לפי עסקת תשלום מבוסס מניות המסולקת במכשירים הוניים או עסקת תשלום מבוסס מניות המסולקת במזומן. מוסיף כי IFRS 2 אף מציין כי קיומו של הסכם recharge (הסכם לפיו החברה הבת נדרשת לשלם לחברה האם בגין ההטבות שהחברה האם העניקה לעובדי החברה הבת) אינו משנה את הטיפול החשבונאי. מציין כי מוזר שב-IAS 19 אין דרישה להכרה בהוצאה, אם החברה הבת אינה משלמת עבור התוכנית לעובדיה.

15. חבר ועדה רביעי מציין כי ניתנה הקלה עקב קושי, אך מבחינה חשבונאית ברור שהטיפול החשבונאי הנאות הוא כתוכנית הטבה מוגדרת (הוצאה כנגד קרן הון). לא מסכים עם הקביעה ב-IFRS for SME וב-IAS 19. המשתתף מציין כי גם בתי החולים יכולים לטעון שקיים להם קושי.

16. חבר הוועדה האחר מציין כי כאשר בעלי המניות משלמים בונוסים לעובדים, עמדת רשות ניירות ערך היא שנדרשת הכרה בהוצאה בחברה ואילו IAS 19 אינו מחייב את ההכרה בהוצאה בגין הבונוסים. חבר הוועדה הרביעי מסכים ומסכים לעמדת רשות ניירות ערך.

17. המשתתף הנוסף מציין כי הבעיה מתחילה מכך שבתקינה הבינלאומית אין הוראות לגבי עסקאות עם בעל שליטה. מוסיף כי אם בעל שליטה מעביר רכוש קבוע או מלאי לחברה שבשליטתו בתמורה הנמוכה משווי הוגן, יש בספרות גם פרשנויות טכניות לפיהן מאחר שתקן חשבונאות בינלאומי 16 דורש הכרה לראשונה בפריט רכוש קבוע בעלות, אין צורך להכיר בהטבה מבעל שליטה ואין צורך למדוד את פריט הרכוש הקבוע בשווי ההוגן בהכרה לראשונה מאחר שאין הוראה ספציפית הדורשת להכיר בהפרש בקרן הון. מוסיף כי IFRS 2 הוא חריג. מציין כי גם בתקן מכשירים פיננסיים שגובש לתקינה הישראלית, יש דרישה למדוד את המכשיר בשווי הוגן וההפרש ייזקף להון. בדעה כי גם הנושא של עסקאות בעלי שליטה ותקן חשבונאות מספר 23 הוא על סדר היום של המוסד לתקינה.

18. חבר הוועדה הרביעי מציין כי רשות ניירות ערך אינה הרגולטור היחיד בעולם שבדעה שיש לתת ביטוי להטבה מבעל שליטה.

19. המשתתף הנוסף מציין כי סעיף 17 לתקן 18 דרש להכיר בהוצאה כנגד קרן הון. חבר הוועדה הרביעי מציין כי ייתכן שהסעיף התבסס על IAS 19 לפני תיקונו. המשתתף הנוסף מציין כי אם התקן יבוטל לכאורה בתי החולים לא ידרשו להכיר בהוצאה בגין הטבה שנתן בעל השליטה לעובדי החברה.

20. צדיק מציינת כי הסוגיה היא אם יש לדרוש מבתי החולים להכיר בהוצאה כנגד קרן הון לאור סקירת התקינה החשבונאית. מוסיפה כי ההוראות ב-39 IPSAS הן זהות ל-19 IAS. מציינת כי ה-IFRS for SME תוקן בשנת 2015 ובשנת 2025 והסעיף שמתיר לחברות בנות לא להכיר בהוצאות בתוכנית קבוצתית כזו לא תוקן.
21. היו"ר מציין כי גם בתקן חשבונאות מספר 39 אין דרישה להכיר בהוצאות בגין תוכנית קבוצתית כזו. מוסיף כי 19 IAS פחות רלוונטי מאחר שמדובר בתוכנית הפקדה מוגדרת ויש התייחסות לאופן החלוקה בין החברה האם לבין החברות הבנות. מציין כי אין התייחסות להתחייבות להטבה מוגדרת שבוצעה על ידי החברה האם לעובדי החברות הבנות שלה ולחישוב ההוצאות כאשר החברות הבנות אינן מפקידות. בדעה כי החלופות הן לאמץ את הוראות תקן חשבונאות מספר 39 ולקבוע כי בתי החולים יכולים להכיר בהוצאה בגין תוכנית הטבה מוגדרת קבוצתית או לדרוש הכרה בהוצאה כפי שתקן 18 דורש כיום.
22. חבר הוועדה האחר מציין כי 19 IAS מתייחס למצב שיש תוכנית הטבה מוגדרת ברמת הקבוצה וההתייחסות לתוכנית הפקדה מוגדרת היא רק ברמת החברות הבנות שעובדיהן מקבלים את ההטבות מהחברה האם. היו"ר מציין כי 19 IAS מתייחס לחלוקת ההוצאות (טכני) ואילו הסוגיה היא אם בכלל לדרוש הכרה בהוצאות בחברות הבנות/בתי החולים.
23. חבר הוועדה האחר מציין כי בכל מקורות התקינה אין דרישה להכרה בהוצאות רעיוניות ובמקורות התקינה שקיימת דרישה לבצע הפקדה, המודל ברמת החברות הנפרדות הוא תכנית הפקדה מוגדרת.
24. המשתתף מציין כי הדרישה להכיר ב"עלות השווה להפקדות שלהן שעומדות לתשלום בגין התקופה" אינה בהכרח תנאי שוק של תכנית להפקדה מוגדרת. חבר הוועדה האחר מסכים.
25. חבר הוועדה האחר מציין כי בדוחות הכספיים של משרדי הממשלה (כגון משרד התחבורה) אשר נדרשים לשלם למנהלת הגמלאות מוכרת הוצאה בגובה ההפקדות שהם נדרשים לשלם והפקדות אלה אינן בהכרח לפי תנאי שוק. מוסיף כי הדוחות הכספיים שלהם מוכנים בהתאם לתקני חשבונאות ממשלתיים (IPSAS).
26. המשתתף מציין כי המצב כיום הוא מוזר מאחר שתקן 18 דורש מבתי החולים להכיר בהוצאה רעיונית בגין הפנסיה שמכוסה על ידי מנהלת הגמלאות, כאשר בתי החולים הם חברות בנות של המדינה, אשר מפרסמת דוחות כספיים מאוחדים (לפי תקני חשבונאות ממשלתיים). מוסיף כי חברה בת אחרת אינה מחויבת להכיר בהוצאה בהתאם לתקינה הישראלית ואינה מחויבת להכיר בהוצאה אם אין הסכם חוזי או מדיניות מוצהרת בהתאם לתקינה הבינלאומית. מציין כי יש גם חוסר עקביות בין תקן חשבונאות מספר 39 שאינו דורש הכרה בהוצאה לבין תקן חשבונאות מספר 24 שדורש הכרה בהוצאה (במקביל לחוסר עקביות בתקינה הבינלאומית). מוסיף כי בתקינה הישראלית קיים תקן חשבונאות מספר 23 שאמנם כיום לא חל על אף ישות אך הוא לא בוטל במכוון מאחר שהוא מהווה פרקטיקה

מקובלת. מציין כי סעיף 16 לתקן חשבונאות מספר 23 קובע כי "שיפוי הישות על ידי בעל השליטה בה בגין הוצאה או חלק מהוצאה שהיא של הישות ולצרכיה ייזקף להון העצמי". מוסיף כי בהתאם לסעיף זה נדרשת הכרה בהוצאה כנגד קרן הון גם בגין כל הוצאה – שכירות, ייעוץ משפטי או הוצאות הפנסיה. בדעה כי קיים חוסר עקביות בין תקן 18, תקן חשבונאות מספר 24 ותקן חשבונאות מספר 23 שבהם נדרשת הכרה בהוצאה לבין תקן חשבונאות מספר 39, שהוא ספציפי יותר להטבות עובד, שאינו דורש הכרה בהוצאה.

27. צדיק מוסיפה כי החלטה שלא לדרוש מבתי החולים הממשלתיים הכרה בהוצאה בגין הפנסיה תיצור עיוות בהקצאת המשאבים שכן בתי החולים של קופת חולים כללית מכירים בהוצאה ואילו בתי החולים הממשלתיים לא ידרשו להכיר בהוצאה וכלל בתי החולים נמדדים לפי הביצועים שלהם.

28. המשתתף הנוסף מוסיף כי תקן חשבונאות מספר 23 דורש גם מדידה בשווי הוגן ואילו האקטואריה אינה שווי הוגן וזה פער במדידה. המשתתף מציין כי סעיף 16 מתייחס להוצאה ואינו דורש מדידה בשווי הוגן, אלא מניח כי ההוצאה ששולמה לגורם שלישי (משכיר, עובד, יועץ וכו') היא בשווי הוגן. המשתתף הנוסף מציין כי סעיף 15 מתייחס לנטילת ההתחייבות (נטילת התחייבות פנסיה על ידי המדינה) ודורש מדידה לפי שווי הוגן וזה גם אחד מהעקרונות של התקן.

29. היו"ר מציין כי יש לקבל החלטה – יישום תקן חשבונאות מספר 39 בסוגיה זו לבתי החולים הממשלתיים (כלומר לא תהיה חובה להכיר בהוצאה) או טיפול חשבונאי של הכרה בהוצאה בבתי החולים הממשלתיים.

30. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי אם קיים קושי לבתי החולים הממשלתיים למדוד את ההוצאה לפי תכנית הטבה מוגדרת, ניתן לדרוש הכרה בהוצאה רעיונית לפי מודל הסגירה.

31. היו"ר שואל מי תומך בדרישה מבתי החולים להכיר בהוצאה בגין הפנסיה המשולמת על ידי מנהלת הגמלאות. חבר הוועדה הרביעי וחבר ועדה חמישי תומכים.

32. היו"ר שואל מי תומך באפשרות שלא לחייב את בתי החולים הממשלתיים להכיר בהוצאה בגין הפנסיה המשולמת על ידי מנהלת הגמלאות. היו"ר, חבר הוועדה הנוסף, חבר הוועדה האחר וחבר ועדה שישי.

33. צדיק מסכמת כי הסעיף ינוסח בדומה לתקן חשבונאות מספר 39 וכי יקבע כי בתי החולים הממשלתיים יכולים להכיר בהוצאה. שואלת אם יש לקבוע את אופן המדידה במידה ובתי החולים הממשלתיים יבחרו להכיר בהוצאה בדומה לתקן חשבונאות מספר 39 שדורש הקצאה הגיונית של ההוצאות שהוכרו בקבוצה. חבר הוועדה הרביעי מציע להפנות לסעיף 43 לתקן חשבונאות מספר 39.

34. חבר הוועדה החמישי מציין כי בתי חולים ממשלתיים הם גוף משמעותי שלציבור יש עניין בו וההשוואתיות היא חשובה מאוד וזאת בשונה מחברות פרטיות אחרות או מ-SME's. מוסיף כי מסיבה זו ומהסיבות שצדיק העלתה קיימת חשיבות להכרה בהוצאה.
35. צדיק מציינת כי תכין הצעה לתיקון סעיף 17 וסעיף 42 לנספח א לתקן 18. שואלת מה עמדת הוועדה המקצועית לגבי האופן שבו יבוצע התיקון לתקן 18 – כתקן תיקונים לתקן 18 או כנוסח משולב של תקן 18 (מעודכן 2025).
36. חבר הוועדה הרביעי שואל אם מאז 2009 היו תיקונים לתקן 18 באמצעות שיפורים לתקני חשבונאות. צדיק משיבה כי לא היו שיפורים לתקני חשבונאות לגבי תקן 18, אך היו תיקונים שנבעו מתקנים אחרים, לדוגמה תקן חשבונאות מספר 40 תיקן את תקן 18. חבר הוועדה הרביעי בדעה כי למשתמשים נוח יותר שיפורסם תקן 18 מעודכן. המשתתף, חבר הוועדה האחר, חבר הוועדה הנוסף וחבר הוועדה החמישי מסכימים.
37. היו"ר מודיע שבחודש אוקטובר ימלאו לו 90 שנה וילדיו עורכים לו מסיבת יום הולדת ב-23 באוקטובר והוועדה המקצועית כולה מוזמנת לאירוע.
38. **היו"ר נועל את הישיבה.**